

دعاهای مقبول از قرآن کریم و سنت نبوی

گردآوری و تنظیم:

عبدالله بن احمد العلاف

دعاهای مقبول از قرآن کریم و سنت نبوی ﷺ	عنوان کتاب:
الدعاء المستجاب من القرآن الكريم و صحيح السنة	عنوان اصلی:
عبدالله بن احمد العلاف	گردآورنده:
آداب و رسوم اسلامی - دعا، ذکر و مناجاتنامه	موضوع:
اول (دیجیتال)	نوبت انتشار:
شهریور (سنبله) ۱۳۹۶ ه.ش - ذوالحجّة ۱۴۳۸ ه.ق	تاریخ انتشار:
www.qalamlib.com کتابخانه قلم	منبع:

این کتاب از سایت کتابخانه قلم دانلود شده است.

www.qalamlib.com

book@qalamlib.com

ایمیل:

سایت‌های مجموعه موحدین

www.qalamlib.com

www.mowahedin.com

www.islamtxt.com

www.videofarsi.com

www.shabnam.cc

www.zekr.tv

www.sadaislam.com

www.mowahed.com

contact@mowahedin.com

محتوای این کتاب لزوماً بیانگر دیدگاه سایت کتابخانه قلم نمی‌باشد؛ بلکه بیانگر دیدگاه نویسنده آن است.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فهرست مطالب

۲	مقدمه .....
۳	برخی آداب و اسباب اجابت دعا .....
۴	اوقات و احوال و اماکنی که دعا در آنها (بهتر) اجابت می شود ..
۷	دعاهایی از قرآن کریم .....
۲۱	دعاهایی از سنت .....
۴۱	واجبات و محرماتی که بسیاری از مردم به آنها توجهی ندارند .
۴۱	الف) واجبات .....
۴۱	ب) محرمات .....
۴۳	منابع و مأخذ .....

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۗ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ [البقرة: ۱۸۶].

«و هنگامی که بندگانم از تو درباره من بپرسند، (بگو) من به شما نزدیکم و دعای طلب کننده را به هنگامی که مرا بخواند اجابت می‌کنم. پس آنان هم دعوت مرا بپذیرند و به من ایمان آورند، باشد که راه را بیابند».

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَن عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ [غافر: ۶۰].

«پروردگارتان می‌فرماید: مرا به فریاد خوانید تا بپذیرم. کسانی که خود را بزرگتر از آن می‌دانند که مرا به فریاد خوانند، خوار و پست داخل دوزخ خواهند گشت».

قال ﷻ: «إِنَّ رَبَّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي مَنْ عَبَدَهُ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا».

پیامبر ﷺ می‌فرماید: «براستی که پروردگار پربرکت و والامقام شما دارای حیاء و صاحب کرم است، و آنگاه که بنده‌اش دست‌های خویش را بسوی او بلند نماید، از بنده خود شرم می‌کند که دست‌هایش را خالی برگرداند».

مقدمه

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

ستایش مخصوص خداوند یکتاست. او را می‌ستاییم و از او یاری و آموزش می‌طلبیم، از کردار بد خویش، به او پناه می‌بریم. هر کس را خدا ﷻ هدایت کند، کسی گمراهش نمی‌کند و هر کس را خدا ﷻ گمراه کند، هدایت دهنده‌ای برایش نیست. گواهی می‌دهم که جز خدای یگانه و بی‌همتا ﷻ، معبودی نیست و گواهی می‌دهم که محمد ﷺ بنده و فرستاده اوست.

این کتاب گزیده‌ای از دعاهایی است که در قرآن کریم - کتابی که هیچ‌گونه باطلی، از پیش روی آن و از پشت سرش از هیچ سمت و سویی - متوجه آن نمی‌گردد، ذکر شده است. در ادامه، احادیث گوناگونی از مصطفی ﷺ و دعاهای صحیح ایشان آورده شده و او کسی است که از روی هوا و هوس سخن نمی‌گوید، این دعاها را به این امید گرد آوردم تا سلاحی برای من و هرکس از مردان و زنان مسلمانی که آن را می‌خوانند باشد؛ زیرا این دعاها بدون هیچ قید و شرطی از دعاهای برترین افراد جامعه بشریت هستند. در این کتاب فقط به ذکر نص دعا بدون ذکر سند یا مناسبت آن بسنده کردم تا برای کسی که قصد دعا کردن یا حفظ دعا یا تعلیم آن را دارد مختصر و مفید باشد.

برخی آداب و اسباب اجابت دعا

اخلاص در دعا برای خدا ﷻ. اینکه شخص، دعا را با ثنا و ستایش خداوند ﷻ و فرستادن صلوات بر محمد ﷺ شروع و با آن تمام کند، اعتماد و عزم داشتن بر دعای خود و مطمئن بودن در قبول آن، التماس کردن و خواستن در دعا از خدا ﷻ و عجله نکردن در استجابات، توجه و حضور قلب هنگام دعا، دعا کردن در سختی و آسانی، دعا کننده تنها از خدا ﷻ بخواهد، نسبت به خود، خانواده، ثروت و فرزندش دعای بد نکند.

با صدای آرام بین بلند و آهسته دعا کردن، اعتراف کردن به گناه و طلب بخشش آن از خداوند ﷻ و نیز اعتراف به نعمت خداوند ﷻ و بجا آوردن شکرش، جهت انشای دعای قافیه‌دار و بکاربردن کلمات هماهنگ در آن خود را به زحمت نیندازد. با زاری و فروتنی دعا کند و به رحمت خدا ﷻ امیدوار و از عذاب او بیمناک باشد. آنچه با زور و ستم بدست آورده پس داده و توبه کند. سه مرتبه تکرار کردن جملات دعا، رو به قبله دعا کردن، بلند کردن دست‌ها هنگام دعا، وضو ساختن قبل از دعا اگر میسر باشد، زیاده خواهی نکند (مانند درخواست مقام و منزلت پیامبران ﷺ یا درخواست چیزهای ناممکن). اگر می‌خواهد برای کسی دعا کند اول برای خودش دعا کند (تا خودش را نیازمند جلوه دهد). برای توسل کردن و رسیدن به خداوند ﷻ به نام‌های نیک او و صفات بلند مرتبه‌اش یا اعمال صالحی که خودش انجام داده است توسل کند و یا اینکه مرد صالح زنده‌ای برای او دعا کند، باید خوراک و نوشیدنی و لباس دعا کننده حلال باشد، دعا به گناه و گسستن پیوند خویشاوندی نکند، امر به معروف و نهی از منکر کند و از ارتکاب همه گناهان بپرهیزد.

اوقات و احوال و اماکنی که دعا در آنها (بهتر) اجابت

می شود

شب قدر، در دل انتهای شب، بعد از نمازهای فرض، بین اذان و اقامه، لحظات شب، هنگام شنیدن اذان نمازهای فرض، هنگام ریزش باران، هنگام آماده شدن برای جهاد و کارزار در راه خداوند ﷻ. ساعتی از روز جمعه و ارجح‌ترین احوال در مورد اوقات اجابت دعا، آخرین ساعت از ساعت‌های عصر روز جمعه و چه بسا هنگام خطبه و نماز است، هنگام نوشیدن آب زمزم همراه با نیت خالص، در سجده، هنگام بیدار شدن در شب با دعای وارد شده در این مورد، هر گاه با وضو بخوابد سپس پاسی از شب بیدار شده و دعا کند. دعا کردن با این دعا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، دعا پس از وفات میت، دعا پس از ستایش و سپاس خداوند ﷻ و صلوات بر پیامبر ﷺ در تشهد آخر نماز، خواندن خداوند ﷻ به اسم اعظم او که هرگاه به آن فراخوانده شود اجابت کند و هرگاه به آن از او درخواست شود عطا نماید، دعای مسلمان برای برادر مسلمانش در غیاب وی، دعای روز عرفه در عرفه (مکه)، دعا در ماه مبارک رمضان، دعا در ماه رمضان هنگام اجتماع مسلمانان در مجالس ذکر خداوند ﷻ. هنگام دعا کردن در مصیبت و گرفتاری با این عبارت: «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِيفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا». دعا در حالت روی آوری قلب بسوی خداوند ﷻ و افزوده شدن اخلاص، دعای مظلوم علیه کسی که به او ظلم کرده است، دعای پدر به نفع یا به ضرر فرزندش، دعای مسافر، دعای روزه‌دار تا زمانی که افطار کند، دعای روزه‌دار در لحظه افطار، دعای شخص نیازمند، دعای امام عادل، دعای فرزند صالح در حق پدر و مادر و پدر بزرگ‌ها و مادر

بزرگ‌هایش، دعای پس از وضو با دعای وارد شده در این مورد، دعای پس از رمی جمره کوچک (در حج). دعای پس از رمی جمره میانه (وسطی). دعا در درون خانه کعبه و دعای کسی که در داخل حجر دعا و نماز بگزارد؛ زیرا حجر هم جزء بیت است، دعا بر روی کوه صفا، دعا بر روی کوه مروه و در مشعر الحرام.

انسان مؤمن هر کجا که باشد خدای خویش را فرا می‌خواند همچنانکه قرآن کریم می‌فرماید:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾

[البقرة: ۱۸۶]

«و هنگامی که بندگانم از تو درباره من بپرسند، (بگو) من به شما نزدیکم و دعای طلب کننده را به هنگامی که مرا بخواند؛ اجابت می‌کنم».

اما اوقات و احوال و اماکن مذکور، به دلیل عنایت بیشتر تخصیص خورده و متمایز شده‌اند. [از کتاب "الدُّعَاءُ مِنَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ" تألیف سعید بن علی بن وهف القحطانی]

احادیث و دعاهای ذکر شده از منابع زیر اقتباس و گردآوری شده‌اند: کتاب: «اللُّلُؤُ وَالْمَرْجَانُ فِيمَا اتَّفَقَ عَلَيْهِ الشَّيْخَانُ» از محمد فؤاد عبدالباقی، صحیح بخاری (کتاب الدعوات)، صحیح مسلم (کتاب الأدعية) و کتاب «صحیح الجامع الصَّغِيرُ وَزِيَادَتُهُ» از آلبنی.

در پایان از خداوند بزرگ و بلند مرتبه ﷻ می‌خواهم که این عمل را خالص در جهت خشنودی خودش و سزاوار و لایق در سنت پیامبرش ﷺ قرار دهد و به من و برادران و خواهران مسلمانم بهترین پاداش‌ها را عنایت فرماید و بواسطه آن به نویسنده، خواننده، ناشر و توزیع کننده آن میان مسلمانان فایده برساند. براستی که او شنوا، نزدیک و اجابت کننده است.

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه وسلم تسلیماً کثیراً. وَاخِرُ دَعْوَانَا
أَنَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

دعاهایی از قرآن کریم

(أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) از شر شیطان رانده شده به خدا پناه

می برم.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ [الفاتحة: ۱] به نام خداوند بخشنده و مهربان.

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الفاتحة: ۲]. «ستایش مخصوص خداوندی

است که پروردگار جهانیان است».

﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ [الفاتحة: ۳]. «بخشنده مهربان است».

﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ [الفاتحة: ۴]. «مالک روز سزا و جزا است».

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ [الفاتحة: ۵]. «تنها تو را می پرستیم و تنها از تو

یاری می طلبیم».

﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ [الفاتحة: ۶]. «ما را به راه راست راهنمایی فرما».

﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾

[الفاتحة: ۷].

«راه کسانی که بدانان نعمت داده‌ای؛ نه راه آنان که بر آنها خشم گرفته‌ای،

و نه راه گمراهان و سرگشتگان».

﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [البقرة: ۱۲۷]

﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ

الرَّحِيمُ﴾ [البقرة: ۱۲۷-۱۲۸].

«پروردگارا! از ما بپذیر، همانا که تویی شنوای دانا. پروردگارا! ما را فرمانبردار خودت قرار ده، و از فرزندانمان امتی فرمانبردار خود (پدید آور) و طرز عبادتتمان را به ما نشان ده، و توبه ما را بپذیر، بدرستی که تو توبه‌پذیر مهربانی.»

﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [البقرة: ۱۳۷].

«پس بزودی الله تو را از (شر) آن‌ها کفایت کند، و او ست شنوای دانا.»
و خدا تو را بسنده خواهد بود و او تو را از (اذیت و آزار و نیرنگ و دسیسه‌های) ایشان نجات خواهد داد، و او شنوا و بینا است.

﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۶].
«آن‌ها که هرگاه مصیبتی به ایشان برسد می‌گویند: ما از آن‌الله هستیم، و به سوی او باز می‌گردیم.»

﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [البقرة: ۲۰۱].

«و از آنان کسانی هستند که می‌گویند: پروردگارا! به ما در دنیا نیکی عطا کن، و در آخرت (نیز) نیکی (عطا فرما) و ما را از عذاب آتش نگاهدار.»

﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۵۰].

«پروردگارا! بر (دل‌های) ما صبر و شکیبائی فرو ریز و گام‌های ما را استوار و ثابت بدار، و ما را بر گروه کافران پیروز بگردان.»

﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۶].

«پروردگارا! اگر فراموش یا خطا کردیم، ما را مؤاخذه نکن، پروردگارا! بار گران (و تکلیف سنگین) را بر (دوش) ما مگذار، چنانکه آن را بر (دوش) کسانی که پیش

از ما بودند؛ گذاشتی، پروردگارا! آنچه را که طاقت تحمل آن را نداریم بر (دوش) ما مگذار، و ما را بیمارز و به ما رحم فرمای. تو مولا و سرور مایی پس ما را بر گروه کافران پیروز گردان.»

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ [آل عمران: ۸].

«پروردگارا! دل‌های ما را، بعد از آنکه ما را هدایت کردی (از راه حق) منحرف مگردان، و از سوی خود، رحمتی بر ما ببخش برآستی که تو بخشنده‌ای.»

﴿رَبَّنَا إِنَّا أَمَّاآ فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [آل عمران: ۱۶].

«پروردگارا! به راستی ما ایمان آورده‌ایم، پس گناهان ما را بیمارز، و ما را از عذاب آتش نگاه‌دار.»

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [آل عمران: ۲۶].

«بگو: بارالها! ای دارنده پادشاهی و (هستی) به هر کس که بخواهی، پادشاهی (و فرمانروایی) می‌بخشی، و از هر کس بخواهی پادشاهی (و فرمانروایی) را می‌گیری، و هر کس را بخواهی عزت می‌دهی، و هر که را بخواهی خوار می‌کنی، همه خوبی‌ها به دست توست، بی شک تو بر هر چیز توانایی.»

﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ [آل عمران: ۳۸].

«پروردگارا! از طرف خود فرزند پاکیزه‌ای به من عطا کن، به درستی تو شنونده دعایی.»

﴿رَبَّنَا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ [آل عمران: ۵۳].

«پروردگارا! به آنچه نازل کرده‌ای، ایمان آوردیم و از فرستاده (تو) پیروی نمودیم؛ پس ما را از زمره گواهان بنویس.»

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿١٤٧﴾ [آل عمران: ۱۴۷].

«پروردگارا! گناهان ما را ببامرز، و از زیاده روی ما، در کارمان (بر ما ببامرز) و گام‌های ما را استوار بدار و ما را بر گروه کافران، پیروز گردان.»

﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ﴿٧٣﴾ [آل عمران: ۱۷۳].

«الله ما را بس است، و بهترین حامی است.»

﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّنا سَمِعنا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَنِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَعَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ ﴿١٩٤﴾ [آل عمران: ۱۹۱-۱۹۴].

«پروردگارا، این‌ها را بیهوده نیافریده‌ای، منزهی تو! پس ما را از عذاب آتش (دوزخ) نگاه دار. پروردگارا! کسی را که تو به آتش (دوزخ) درآوری، یقیناً او را خوار و رسوا کرده‌ای، و برای ستمکاران یاورانی نیست. پروردگارا! ما شنیدیم که ندا دهنده‌ای به ایمان فرا می‌خواند، که: «به پروردگار خود ایمان بیاورید» پس ایمان آوردیم، پروردگارا! پس گناهان ما را ببخش، و بدی‌های ما را ببوشان، و ما را با نیکان بمیران. پروردگارا! آنچه را که بر (زبان) فرستادگانت به ما وعده داده‌ای به ما عطا کن، و ما را در روز قیامت رسوا مگردان، بدرستی که تو خلاف وعده نمی‌کنی.»

﴿وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ ﴿٧٥﴾ [النساء: ۷۵].

«و از جانب خود، برای ما سر پرستی قرار بده، و از جانب خود یار و مددکاری برای ما مقرر کن.»

﴿رَبَّنَا ءَامَنَّا فَآكُتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ [المائدة: ۸۳].

«پروردگارا! ایمان آوردیم، پس ما را در زمره گواهان بنویس.»

﴿إِن تَعَذَّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

[المائدة: ۱۱۸].

«اگر آن‌ها را عذاب کنی آنان بندگان تو هستند و اگر آن‌ها را بیامرزی تو نیرومند حکیمی.»

﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ

الْمُشْرِكِينَ﴾ [الأنعام: ۷۹].

«به تحقیق من روی خود را به سوی کسی آوردم که آسمان‌ها و زمین را پدید آورد، حق‌گرایم و از مشرکان نیستم.»

﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [البقرة: ۱۷۷].

﴿لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ [الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳].

«بگو: بی‌گمان نماز، و عبادت (و قربانی) من، و زندگی و مرگ من، همه برای الله پروردگار جهانیان است. شریکی برای او نیست، و به این مأمور شده‌ام، و من نخستین مسلمانم.»

﴿قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ

الْخَاسِرِينَ﴾ [الأعراف: ۲۳].

«(آدم و هوا) گفتند: پروردگارا! ما به خود ستم کردیم، و اگر ما را نیامرزی و بر ما رحم نکنی، مسلماً از زیان‌کاران خواهیم بود.»

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ﴾

[الأعراف: ۴۳].

«ستایش مخصوص الله است که ما را به این (بهشت) هدایت نمود، و اگر الله ما را هدایت نمی‌کرد؛ ما هرگز راه نمی‌یافتیم.»

﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿۵۷﴾ [الأعراف: ۴۷].

«پروردگارا! ما را با گروه ستمکاران قرار مده».

﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ﴾ ﴿۱۳۶﴾ [الأعراف: ۱۲۶].

«پروردگارا! بر ما صبر (و استقامت) فرو ریز، و ما را مسلمان بمیران».

﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ ﴿۱۵۱﴾

[الأعراف: ۱۵۱].

«(موسی) گفت: پروردگارا! من و برادرم را بیامرز، و ما را در رحمت خویش داخل کن، و تو مهربان‌ترین مهربانان هستی».

﴿حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ ﴿۱۲۹﴾

[التوبة: ۱۲۹].

«الله برای من کافی است، هیچ معبودی (به حق) جز او نیست، بر او توکل کردم، و او پروردگار عرش عظیم است».

﴿رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي

وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ﴿۵۷﴾ [هود: ۴۷].

«(نوح) گفت: پروردگارا! همانا من به تو پناه می‌برم، که از توجیزی بخواهم که به آن علم ندارم، و اگر مرا نبخشی و بر من رحم نکنی، از زیان کاران خواهم بود».

﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِن دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ

رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ ﴿۵۱﴾ [هود: ۵۶].

«همانا من بر الله که پروردگار من و پروردگار شماست توکل کردم، هیچ جنبنده‌ای نیست مگر آنکه او (الله) گیرنده پیشانی‌اش است (و بر آن چیره است) بی‌گمان پروردگارم بر راه راست است».

﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ [هود: ۸۸].

«و توفیق من جز به (فضل) الله نیست، بر او توکل کردم، و به سوی او باز می‌گردم».

﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَلِيفًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ [یوسف: ۶۴].

«پس الله بهترین نگهبان است، و او مهربان‌ترین مهربانان است».

﴿إِنَّمَا أَشْكُوا بِنِيِّ وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ [یوسف: ۸۶].

«من شرح غم و پریشانی خود را تنها به الله می‌گویم، (و به سوی او شکایت می‌برم)».

﴿فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَِّّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ [یوسف: ۱۰۱].

«ای پدید آورنده‌ی آسمان‌ها و زمین! تویی کار ساز من در دنیا و آخرت، مرا مسلمان بمیران و به شایستگان ملحق فرما».

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ [ابراهیم: ۳۵].

«و (به یاد آورید) چون ابراهیم گفت: پروردگارا! این شهر (مکه) را مکان امن قرار بده، و مرا و فرزندانم را از آنکه بت‌ها را پرستش کنیم دور بدار».

﴿رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ [ابراهیم: ۳۸].

«پروردگارا! تو می‌دانی آنچه را که ما پنهان می‌کنیم و آنچه را که آشکار می‌سازیم، و چیزی نه در زمین و نه در آسمان بر الله پوشیده نمی‌ماند».

﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ [ابراهیم: ۴۰].

«پروردگارا! مرا بر پا دارنده‌ی نماز قرار بده، و از فرزندانم (چنین فرما)، پروردگارا! و دعای مرا بپذیر!».

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ ﴿٤١﴾ [ابراهیم: ۴۱].
 «پروردگارا! مرا و پدر و مادر مرا، و مؤمنان را (در) روزی که حساب بر پا می‌شود ببامرز».

﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَانِي صَغِيرًا﴾ ﴿٢٤﴾ [الإسراء: ۲۴].
 «و بگو: پروردگارا! به آنان رحمت آور، همان‌گونه که مرا در کودکی پرورش دادند».

﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا﴾ ﴿٨٠﴾ [الإسراء: ۸۰].
 «و بگو: پروردگارا! مرا به در آوردنی راست (به مدینه) در آور، و به بیرون آوردنی راست، مرا (از مکه) بیرون آور، و از سوی خود حجتی یاری کننده برایم قرار بده».

﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِئٌ مِّنَ الدَّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا﴾ ﴿١١١﴾ [الإسراء: ۱۱۱].
 «و بگو: ستایش برای الله است که فرزندی (برای خود) بر نگزیده و او را در فرمانروای هیچ شریکی نیست، و بخاطر ناتوانی (و ذلت حامی و) سرپرستی برای او نیست، و او را به شایستگی بزرگ بشمار».

﴿إِذْ أَوْىءَ الْفَتِيَّةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَهَبِي لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ ﴿١٠﴾ [الكهف: ۱۰].

«(بیاد آور) آنگاه که آن جوانان به غار پناه بردند، و گفتند: پروردگارا! ما را از سوی خود رحمتی عطا کن، و راه نجاتی بر ایمان ما فراهم ساز».

﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا﴾ [مریم: ۵]. «پس از نزد خویش وارثی به من عطا فرما».

﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾﴾ [طه: ۲۵-۲۹].

«(موسی) گفت: پروردگارا! سینه‌ام را برایم بگشا. و کارم را برایم آسان گردان. و گره از زبانم باز کن. تا سخنانم را بفهمند. و برای من (یاور و) وزیری از خاندانم قرار ده.»

﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾﴾ [طه: ۱۱۴]. «و بگو: پروردگارا! به علم من بیفز!».

﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أُنِي مَسْنِيَ الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٣﴾﴾ [الأنبياء: ۸۳].

«و (ای پیامبر!) ایوب را (به یاد آور) هنگامی که پروردگارش را ندا داد: رنج و بیماری به من رسیده است، و تو مهربان‌ترین مهربانانی.»

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾﴾ [الأنبياء: ۸۷].

«(پروردگارا!) هیچ معبودی بر حق جز تو نیست، تو منزهی! بی‌گمان من از ستمکاران بودم.»

﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾﴾ [الأنبياء: ۸۹].

«پروردگارا! مرا تنها مگذار، و تو بهترین وارثانی.»

﴿قَالَ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾﴾ [الأنبياء: ۱۱۲].

«(و پیامبر) گفت: ای پروردگارا! به حق داوری کن، و پروردگار ما (الله) رحمان است، که از او استمداد می‌شود در برابر آنچه شما بیان می‌کنید.»

﴿رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾﴾ [المؤمنون: ۹۴].

«پروردگارا! پس مرا در (زمره‌ی) قوم ستمگران قرار مده.»

﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾﴾ [المؤمنون: ۹۷-۹۸].

«و بگو: پروردگارا! من از وسوسه‌های شیطان به تو پناه می‌برم. و پروردگارا! از اینکه آنان نزد من حاضر شوند، به تو پناه می‌برم».

﴿رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ [المؤمنون: ۱۰۹].
 «پروردگارا! (ما) ایمان آوردیم، پس ما را ببخش و بر ما رحم کن، و تو بهترین رحم‌کنندگانی».

﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ [المؤمنون: ۱۱۸].
 «و (ای پیامبر) بگو: پروردگارا! ببخش و رحم کن! و تو بهترین رحم‌کنندگانی».
 ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿۶۵﴾
 إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿۶۶﴾﴾ [الفرقان: ۶۵-۶۶].
 «و کسانی که می‌گویند: پروردگارا! عذاب جهنم را از ما برطرف کن، بی‌تردید عذابش (سخت و) پایدار است. بی‌گمان آن (جهنم) بد قرارگاه و (بد) اقامت‌گاهی است».

﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿۷۴﴾﴾ [الفرقان: ۷۴].
 «و کسانی که می‌گویند: پروردگارا! از همسران‌مان، و فرزندان‌مان مایهٔ روشنی چشم به ما عطا فرما، و ما را برای پرهیزگاران پیشوا قرار بده».

﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿۷۸﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِي ﴿۷۹﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي ﴿۸۰﴾ وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي ﴿۸۱﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿۸۲﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿۸۳﴾ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿۸۴﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿۸۵﴾﴾ [الشعراء: ۷۸-۸۵].

«(همان) کسی که مرا آفرید، پس او مرا هدایت می‌کند. و کسی که او به من غذا می‌دهد و سیراب می‌نماید. و هنگامی که بیمار شوم پس او مرا شفا می‌دهد. و کسی که مرا می‌میراند؛ سپس زنده می‌کند. و کسی که امیدوارم گناهام را در روز

جزا برایم ببخشد. پروردگارا! به من (دانش و) حکمت ببخش، و مرا به صالحان ملحق کن. و برای من در میان آیندگان آوازه نیک (و ذکر خیر) قرار بده. و مرا از وارثان بهشت پر نعمت بگردان».

حمد و سپاس مخصوص خداوندی است که ما را بر بسیاری از بندگان مؤمن خود برتری بخشید.

﴿رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ [النمل: ۱۹].

«پروردگارا! به من توفیق ده تا شکر نعمتهایی را که بر من و بر پدر و مادرم ارزانی داشته‌ای بجای آورم، و (توفیق عطا فرما تا) کار (های) شایسته که تو خشنود شوی، انجام دهم، و مرا به رحمت خود در (زمره) بندگان صالحت در آور».

﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ﴾ [النمل: ۵۹].

«(ای پیامبر) بگو: حمد و سپاس مخصوص الله است، و سلام بر بندگانش، کسانی که او (آن‌ها را) برگزیده است».

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [القصص: ۱۶].

«(سپس) گفت: پروردگارا! من به خود ستم کردم، پس مرا ببخش، آنگاه (الله) او را بخشید، بی‌تردید او آمرزندهٔ مهربان است».

﴿رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ [القصص: ۲۱].

«پروردگارا! مرا از قوم ستمکار نجات بده».

﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ نُخْرِجُكَ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ [الروم: ۱۷-۱۹].

«پس الله را تسبیح گویند؛ هنگامی که شام می‌کنید و هنگامی که صبح می‌کنید. و حمد و ستایش مخصوص اوست، در آسمان‌ها و زمین، و عصرگاهان و هنگامی که ظهر می‌کنید. زنده را از مرده بیرون می‌آورد، و مرده را از زنده بیرون می‌آورد، و زمین را پس از مردنش زنده می‌سازد، و همین گونه (روز قیامت از گورها) بیرون آورده می‌شوید».

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾

[فاطر: ۳۴].

«و گویند: حمد (و ستایش) مخصوص الله است که اندوه را از ما دور کرد، یقیناً پروردگار ما آمرزندهٔ سپاس‌گزار است».

﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ [الصافات: ۱۰۰].

«پروردگارا! به من (فرزندی) از صالحان عطا فرما».

﴿سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۱۸۲﴾ وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۸۳﴾ وَالْحَمْدُ

لِلَّهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿۱۸۴﴾ [الصافات: ۱۸۰-۱۸۲].

«پاک و منزّه است پروردگار تو، پروردگار عزت، از آنچه (مشرکان) توصیف می‌کنند. و سلام بر رسولان. و سپاس و ستایش مخصوص الله است که پروردگار جهانیان است».

﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ

بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۶﴾﴾ [الزمر: ۴۶].

«بگو: پروردگارا! (ای) آفرینندهٔ آسمان‌ها و زمین دانای نهای پنهان و آشکار، تو در میان بندگانت در آنچه اختلاف می‌کردند، داوری خواهی کرد».

﴿غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ

الْمَصِيرُ ﴿۳﴾﴾ [غافر: ۳].

«آمرزنده گناه، و پذیرنده توبه، سخت عقوبت، صاحب نعمت است، هیچ معبودی (به حق) جز او نیست، بازگشت به سوی اوست».

﴿وَأَفْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ [غافر: ۴۴].

«من کار خودم را به الله و اگذار می‌کنم، بی‌گمان الله (نسبت) به بندگان بیناست».

﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ [الزخرف: ۱۳].

«پاک و منزه است کسی که این را برای ما مسخر گرداند، و (گر نه) ما توانایی آن را نداشتیم».

﴿سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ [الزخرف: ۸۲].

«پاک و منزه است پروردگار آسمان‌ها و زمین، پروردگار عرش، از آنچه آن‌ها توصیف می‌کنند».

﴿رَبِّ أَوْزَعِنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ [الأحقاف: ۱۵].

«پروردگار! مرا توفیق ده تا شکر نعمتت را که بر من و بر پدر و مادرم ارزانی داشته‌ای به جای آورم و کار شایسته‌ای انجام دهم که تو از آن خشنود شوی، و فرزندانم را صالح گردان، بی‌گمان من به سوی تو بازگشتم (و توبه نمودم)، و بی‌شک من از مسلمانانم».

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ [محمد: ۱۹].

«پس (ای پیامبر) بدان که معبودی (به حق) جز «الله» نیست، و برای گناه خود و برای مردان و زنان مؤمن آموزش طلب کن».

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [الحشر: ۱۰].

«پروردگارا! ما را و برادران مان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند بیمارز، و در دل‌های مان کینه‌ای نسبت به کسانی که ایمان آورده‌اند قرار مده، پروردگارا! بی‌گمان تو رؤوف و مهربانی».

﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [الممتحنة: ۴].

«پروردگارا! بر تو توکل کردیم، و به سوی تو روی آوردیم، و بازگشت (همه) به سوی توست».

﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [الممتحنة: ۵].

«پروردگارا! ما را دستخوش (فتنه) کافران قرار مده، و ما را بیمارز ای پروردگار ما! بی‌گمان تو پیروزمند حکیمی».

﴿رَبَّنَا أْتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [التحریم: ۸].
«پروردگارا! نور ما را به تمام (و کمال) برسان، و ما را بیمارز بی‌گمان تو بر هر چیز توانایی».

﴿رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾ [التحریم: ۱۱].

«پروردگارا! خانه برای من نزد خودت در بهشت بساز».

﴿رَبِّ اعْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا﴾ [نوح: ۲۸].

«پروردگارا! مرا و پدر و مادرم را و هر آن کس که با ایمان وارد خانه من شود، و (تمام) مردان مؤمن و زنان مؤمن را بیمارز، و ستمکاران را جز هلاکت (و نابودی) میفرما».

دعاهایی از سنت

- (اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفُرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ).

الهی! من بر نفس خود بسیار ظلم کردم، همانا غیر از تو کسی دیگر گناهان مرا نمی بخشد، پس از جانب خود مرا بیامرز، و بر من رحم کن، بدرستی که تو بخشنده و مهربان هستی.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ).

پروردگارا! از فشار آوردن بلا، و نهایت بدبختی، و تقدیر و سرنوشت بد و شادمانی دشمنان نسبت به من به تو پناه می‌برم.

- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ أَحَدٌ جُنْدُهُ وَنَصْرَ عَبْدِهِ وَعَلَبَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَا شَيْءَ بَعْدَهُ).

نیست معبودی (به حق) مگر خداوند یکتا، به تنهایی سربازانش را عزت بخشید و بنده‌اش را یاری رساند، و به تنهایی بر تمام احزاب پیروز شد، پس چیزی بعد از او نیست.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْتَمِ وَالْمَعْرَمِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَدَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَدَابِ النَّارِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْعِنَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ عَنِّي خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلَجِ وَالْبَرْدِ وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ).

(پروردگارا! از سستی و پیری، گناه و بدهکاری، و از فتنه و عذاب قبر و از فتنه و عذاب آتش جهنم و از شر فتنه ثروت و از فتنه فقر و از فتنه مسیح دجال به تو پناه می برم. بار خدایا، مرا از گناهانم با آب برف و نگرگ بشوی، و قلب مرا از گناهانم پاک نما همانگونه که لباس سفید را از چرک پاک می گردانی، و میان من و گناهانم دوری انداز همانگونه که میان مشرق و مغرب دوری انداختی).

- (اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ).

(بار الها! چهره‌ام را به سوی تو گرداندم و کار خود را به تو واگذار نمودم، و به تو تکیه کردم، در حالی که به نعمت های تو امیدوارم و از عذابت می ترسم، جز تو پناهگاهی و محل نجاتی ندارم. الهی! به کتابی که نازل فرمودی، و پیامبری که مبعوث نمودی، ایمان آوردم).

- (بِاسْمِكَ أُمُوتُ وَأُحْيَا).

(خدایا! با نام تو می میرم [می خوابم] و با نام تو زنده می شوم [بیدار می شوم]).

- (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ).

سپاس مخصوص خداوندی است که بعد از مرگمان ما را زنده نمود و بازگشت به سوی اوست.

- (اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ).

(بار الها! جانم را به تو سپردم، و کار خود را به تو واگذار کردم، و چهره‌ام را به سوی تو گرداندم، و به تو تکیه کردم، در حالی که به نعمت های تو امیدوارم و از عذابت می‌ترسم، جز تو پناهگاهی و جای نجاتی ندارم. الهی! به کتابی که تو نازل فرمودی، و پیامبری که تو مبعوث کردی، ایمان آوردم).

– (اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ يَسَارِي نُورًا، وَفَوْقِي نُورًا، وَتَحْتِي نُورًا، وَأَمَامِي نُورًا، وَخَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا).

(الهی! در قلب، چشم و گوش من نور قرار ده، و راست، چپ، بالا، پایین، مقابل و پشت مرا منور گردان و به من نوری عطا فرما).

– (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قِيَمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، وَأَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ حَقٌّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ حَقٌّ، وَاللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ أَنْتَ الْمُقَدَّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ).

«خدایا! ستایش از آن توست، تو نور آسمان‌ها و زمین و هر چه میان آنهاست، هستی، ستایش از آن توست، تو پروردگار آسمان‌ها و زمین و هر چه میان آنهاست؛ هستی، و ستایش از آن توست، تو حقی و وعده و گفتارت حق و دیدارت حق و بهشت و دوزخ حق و قیامت و پیامبران ﷺ و محمد ﷺ حق است، خدایا! تسلیم (فرمان) توام و بر تو توکل نموده‌ام و به تو ایمان آورده‌ام و به سوی تو رجوع کرده‌ام و با توفیق تو مبارزه می‌کنم و از تو داد می‌خواهم پس گناهان گذشته‌ی دور و نزدیکم را، و گناهان آشکار و نهانم را؛ بیمارز، اول و آخر تویی، غیر از تو معبودی نیست.»

- (اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ).

(الهی! من بر نفس خود بسیار ظلم کردم، همانا کس دیگری غیر از تو گناهام را نمی بخشد، پس از جانب خود مرا بیامرزد، و بر من رحم کن، همانا تو بخشنده و مهربان هستی).

- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطَى لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ).
(معبودی جز خداوند یکتا، وجود ندارد. شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، ستایش سزاوار اوست، و او بر هر چیزی تواناست، بارها! آن چه تو بدهی، هیچ چیز مانع آن نمی گردد، و آنچه تو منع کنی، هیچ چیز نمی تواند آنرا بدهد. توانگر را ثروتش از عذاب تو نجات نمی دهد).

- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ).

(نیست معبودی به حق مگر خداوند یکتا که بسیار بزرگ و بردبار است، نیست معبودی به حق مگر خداوند که صاحب عرش بزرگ است، نیست معبودی به حق مگر خداوند که صاحب آسمانها و زمین و صاحب عرش بزرگ است).

- (اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي).

(بارها! مرا زنده نگهدار تا زمانی که زندگی برایم خوب باشد، و مرا بمیران زمانی که مردن به نفع من باشد).

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ).

(خداوندا! من از غم و اندوه، و ناتوانی و سستی، بخل و ترس، سنگینی قرض و غلبه‌ی مردان، به تو پناه می‌برم).

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ).

(پروردگارا! از ناتوانی و سستی، ترس و پیری، بخل، عذاب قبر و فتنه‌ی زندگی و مرگ به تو پناه می‌برم).

- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).

(معبودی بحق جز خداوند یکتا نیست. شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، ستایش سزاوار اوست، و او بر هر چیزی توانا است).

- (رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي كُلِّهِ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطَايَايَ وَعَمْدِي، وَجَهْلِي وَهَزْلِي، وَكُلَّ ذَلِكَ عِنْدِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).

پروردگارا! خطا و جهل و زیاده‌روی در تمام کارهایم و آنچه که تو نسبت به آن از من داناتر هستی را؛ ببخش، خداوندا! اعمال خطایی و عمدی و جهلی و شوخی مرا ببخش، و من همه این‌ها را مرتکب شده‌ام. بار الها! گناهان گذشته‌ی دور و نزدیکم را، و گناهان آشکار و نهانم را، ببامرز، اول و آخر تویی و تو بر همه چیز توانایی.

- (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ).

(بارِ اِلهَا! بر محمد ﷺ و آل محمد درود بفرست همانگونه که بر ابراهیم؛ و آل ابراهیم درود فرستادی، براستی که تو ستوده و بزرگ هستی. بارِ اِلهَا! بر محمد ﷺ و آل محمد برکت نازل فرما همچنان که بر ابراهیم؛ و آل ابراهیم برکت نازل کردی، همانا تو ستوده و بزرگ هستی).

- (سَمِعَ سَامِعٌ بِمُحَمَّدٍ اللَّهُ وَحُسْنِ بَلَاءِهِ عَلَيْنَا رَبَّنَا صَاحِبِنَا وَأَفْضَلُ عَلَيْنَا عَائِذًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ).

(باشد که شاهدهی، حمد و ستایش خدا را بشنود و بر خوبی نعمت‌هایش بر ما گواهی دهد. ای پروردگار ما، تو همراه ما باش، و به ما احسان کن، در حالی که از آتش دوزخ به تو پناه می‌بریم).

- (اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ).

بارالها، دینم را برایم اصلاح کن که محور همه‌ی کارهایم است و دنیا را برایم اصلاح کن که زندگی و حیاتم در آن است و آخرتم را برایم اصلاح کن که در آن بازگشتم بسوی توست

- (اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَائِمًا، واحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَاعِدًا، واحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ رَاقِدًا، ولا تُشِمِتْ بِي عَدُوًّا ولا حاسِداً، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ، وأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ).

خداوندا! مرا در حالت ایستاده و نشسته و خوابیده بر اسلام محافظت کن، و دشمن و حسودی را از جهت من شادمان مکن، بار الها! هر نوع خیری را از تو می‌خواهم که تو صاحب همه خیرها هستی، و از هر شری به تو پناه می‌برم که تو صاحب خزینه‌های شر هستی.

- (اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَسْكِينًا وَأَمْتِنِي مَسْكِينًا واحْشُرْنِي فِي زُمْرَةِ الْمَسَاكِينِ).

خداوند مرا چون درویشان زنده بدار و چون درویشان بمیران و در جمع درویشان محشور بدار).

- (اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَأَمِنْ رَوْعَتِي، واقْضِ عَنِّي دَيْنِي).

پروردگارا! عورت مرا بپوشان و ترس مرا تبدیل به ایمن کن و دین مرا ادا گردان.

- (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وإِسْرَافِي فِي أَمْرِي وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَعَمْدِي وَهَزْلِي وَجِدِّي وَكُلَّ ذَلِكَ عِنْدِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).

پروردگارا! خطا و جهل و زیاده روی در کارهایم و آنچه که تو نسبت به آن از من داناتر هستی را، ببخش، خداوندا! اعمال خطایی و عمدی و شوخی و جدی مرا ببخش، و من همه این‌ها را مرتکب شده‌ام. بار الها! گناهان گذشته‌ی دور و نزدیکم، و گناهان آشکار و نهانم را، بیامرز، اول و آخر تویی، و تو بر همه چیز توانایی.

- (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِي رِزْقِي).

خداوندا گناهم را ببامرز و خانه‌ام را وسیع گردان و روزیم را برکت و فزونی بخش.

- (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ أَنْعِشْنِي وَاجْبُرْنِي وَاهْدِنِي لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَالْأَخْلَاقِ فَإِنَّهُ لَا يَهْدِي لِصَالِحِهَا وَلَا يَصْرِفُ سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ).

خداوندا! تمام گناهان و خطاهای مرا ببامرز، بارالها! به من نشاط و آرامش عطا فرما، و مرا در انجام اعمال و اخلاق نیکو هدایت کن؛ چرا که فقط تو قدرت هدایت بر اعمال و اخلاق صالح را داری و فقط تو می‌توانی مانع انجام اعمال و اخلاق بد شوی.

- (اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا، وَمَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا).

«خدایا! ما را چنان بهره‌ای از ترس خود عطا فرما که با آن ما را از نافرمانی خود، باز داری و چنان طاعتی ما را نصیب کن که با آن ما را به بهشت خود، درآوری و چنان یقینی به ما عنایت فرما که با آن، مشکلات دنیا را بر ما آسان، بگردانی، خدایا! تا ما را زنده نگه داشته‌ای، ما را از شنوایی، بینایی و قدرت مان، بهرمند بدار، و آن را وارث ما بگردان، انتقام ما را از کسانی که به ما ستم کرده‌اند، بگیر و ما را در مقابل کسانی که به ما تجاوز کرده‌اند، یاری فرما و بلا و مصیبت ما را در دین ما قرار مده و دنیا را بزرگ‌ترین دغدغه‌ی و منت‌های دانش ما، مگردان، و کسانی که به ما رحم نمی‌کنند، بر ما مسلط نفرما».

- (اللَّهُمَّ أَمْتِعْنِي بِسَمْعِي وَبَصَرِي حَتَّى تَجْعَلَهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي وَعَافِنِي فِي دِينِي وَفِي جَسَدِي وَانصُرْنِي مِمَّنْ ظَلَمَنِي حَتَّى تُرَبِّئَنِي فِيهِ ثَأْرِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ وَخَلَيْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ آمَنْتُ بِرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ وَبِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ).

خداوندا مرا از چشم و گوشم بهره‌مند گردان و آن دو را وارث من قرار بده (پیش از مرگم آن‌ها را از من بگیر) و عافیت در دین و بدنم به من عطا فرما و مرا بر کسی که به من ستم کرده پیروز گردان و انتقامم را از او به من بنما، الهی! جانم را به تو سپردم و کارم را به تو واگذاشتم و به تو تکیه کردم و رویم را به سوی تو گردانیدم، پناهگاه و جای نجاتی از عذاب تو جز به سوی خودت نیست؛ به پیامبری که فرستادی و کتابی که نازل نمودی ایمان آوردم.

- (اللَّهُمَّ أَنْتَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا لَكَ مَمَاتُهَا وَحَيَاتُهَا إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاعْفِرْ لَهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ).

(پروردگارا! تو جان مرا آفریدی، و تو آن را دوباره پس می‌گیری، مرگ و زندگی آن بدست توست. بار الها! اگر زنده‌اش نگهداشتی، از او محافظت کن، و اگر آن را میراندی، پس مورد آمرزش قرار ده. الهی! من از تو عافیت می‌خواهم).

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَقَّةَ وَالْعَافِيَةَ فِي دُنْيَايَ وَدِينِي وَأَهْلِي وَمَالِي اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَآمِنْ رَوْعَتِي وَاحْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْي وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ قَوْعِي وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي).

(خداوندا! عفو و عافیت دین و دنیا و اهل و مالم را از تو می‌خواهم، خدایا! عورتم را بپوش و ترس مرا تبدیل به ایمن کن، خدایا! مرا از پیش رو و

پشت سر و راست و چپ و بالای سرم محافظت فرما، و از این که ناگهانی از زیر پایم (مورد هدف قرار گرفته و) نابود شوم به تو پناه می‌برم).

– (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتُّقَىٰ، وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ).

پروردگارا هدایت و تقوی، و پاکدامنی و ثروت را از تو می‌خواهم.

– (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ

وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرٍ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيِّكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَازَبَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا).

پروردگارا! تمام خیرهای نزدیک و دور، هر آنچه که نسبت به آن آگاهم و هر آنچه که بر آن آگاهی ندارم از تو می‌طلبم. و از تمام بدی‌های نزدیک و دور و آنچه که نسبت به آن آگاهم و آنچه که بر آن آگاهی ندارم؛ به تو پناه می‌برم، بار الها! هر خیری که بنده و پیامبر تو از تو درخواست کرد از تو می‌خواهم، و از هر شری که بنده و پیامبرت از آن به تو پناه برد به تو پناه می‌برم، خداوندا! بهشت و هر گفتار یا عملی که موجب نزدیکی به آن می‌شود از تو می‌خواهم، و از آتش (دوزخ) و از هر گفتار یا عملی که موجب نزدیکی به آن می‌شود به تو پناه می‌برم، و از تو می‌خواهم هر سرنوشتی را که برای من خیر مقدر نموده‌ای قرار بدهی.

– (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ؛ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ).

خداوندا! فضل و رحمت تو را می‌خواهم؛ چرا که فقط تو صاحب آن هستی.

– (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ

مِنْكَ لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَنْثَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِيكَ).

بار الها! از خشم تو به خوشنودیت پناه می‌برم، از کیفر تو به بخششت پناه می‌جویم و از تو به سوی خودت پناه می‌جویم. من نتوانم ثنای تو را نمایم، تو همان گونه‌ای که خود توصیف کرده‌ای.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ وَالْجُنُونِ وَالْجُذَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ).

پروردگارا! از پیسی و دیوانگی و جذام، و از بیماری‌های سخت به تو پناه می‌برم.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ التَّرَدِّي وَالْهَدْمِ وَالْعَرَقِ وَالْحَرَقِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَبِيلِكَ مُدْبِرًا، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا).

پروردگارا! به تو پناه می‌برم از بلندی پرتاب شدن و زیر آوار رفتن و به تو پناه می‌برم از غرق شدن و سوختگی و به تو پناه می‌برم از اینکه در لحظه مرگ شیطان مرا گمراه کند و به تو پناه می‌برم از اینکه در حالتی که از راه تو رو برگردانده‌ام بمیرم و به تو پناه می‌برم از اینکه بر اثر مارگزیدگی بمیرم.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ؛ فَإِنَّهُ يَبُئْسَ الصَّجِيعُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّهَا يَبُئْسَتِ الْبِطَانَةُ).

خداوندا! به تو پناه می‌برم از گرسنگی زیرا همبستر بدی است، و به تو پناه می‌برم از خیانت چرا که همنشین بدی است.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْهَرَمِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَفِتْنَةِ الْمَمَاتِ).

پروردگارا! من از ناتوانی و سستی، بزدلی و بخل، پیری و عذاب قبر و عذاب جهنم و فتنه زندگی و مرگ به تو پناه می‌برم.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْهَرَمِ وَالْقَسْوَةِ وَالْعَفَلَةِ وَالْعَيْلَةِ وَالذَّلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْكَفْرِ وَالْفُسُوقِ وَالشَّقَاقِ وَالنَّفَاقِ وَالسُّعَةِ وَالرِّيَاءِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّمَمِ وَالْبَكَمِ وَالْجُنُونِ وَالْجُذَامِ وَالْبَرِصِ وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ).

پروردگارا! من از ناتوانی و سستی، بزدلی و بخل، پیری و سنگدلی و بی توجهی و نیازمندی و خواری و بینوایی به تو پناه می‌برم. و به تو پناه می‌برم از فقر و کفر و فسق و شقاق و نفاق و شهرت و ریا. و به تو پناه می‌برم از کری و لال شدن و دیوانگی و بیماری جذام و پیسی و بیماری‌های سخت.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْهَرَمِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَفِتْنَةِ الدَّجَالِ اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا وَرَكَعًا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ رَكَعَاهَا أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا).

بار الها! من از ناتوانی و سستی، بزدلی و بخل، پیری و عذاب قبر و فتنه دجال به تو پناه می‌برم. پروردگارا! به نفس من تقوایش را مرحمت کن، و آن را پاک گردان که تو بهترین پاک‌کنندگانی و تو ولی و مولای آن هستی، خداوندا! به تو پناه می‌آورم از دانشی که سود نبخشد و از دلی که خشوع نیابد، و از نفسی که سیر نشود و از دعایی که اجابت نشود.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْقِلَّةِ وَالذَّلَّةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ).

خداوندا! از فقر و تنگدستی و خواری به تو پناه می‌برم. و از اینکه ظلم کنم یا مورد ظلم قرار گیرم به تو پناه می‌برم.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمَعْرَمِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ عَنِّي خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ).

پروردگارا! از سستی و پیری، گناه و بدهکاری، و از فتنه و عذاب قبر و فتنه و عذاب جهنم و از شر فتنه ثروت و از فتنه فقر و از فتنه مسیح دجال به تو پناه می برم بارخدایا! مرا از گناهانم با آب و برف و تگرگ بشوی، و مرا از گناهانم پاک نما همانگونه که لباس سفید از چرک پاک می شود، و میان من و گناهانم دوری انداز همانگونه که میان مشرق و مغرب دوری انداختی.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ، وَغَلْبَةِ الرِّجَالِ).

(بار الها! من از غم و اندوه، و ناتوانی و سستی، بخل و ترس، سنگینی قرض، و غلبه‌ی مردان به تو پناه می برم).

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السَّوِّءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ، فَإِنَّ جَارَ الْبَادِيَةِ يَتَحَوَّلُ).
خدایا! از همسایه بد در شهر (اقامتگاه ثابت) به تو پناه می برم، چرا که همسایه صحرايي (چادر نشین) تغییر می کند.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ).

خداوندا! به تو پناه می برم از زوال نعمتت و از دست رفتن عافیت تو و از عذاب ناگهانی و از هر خشم تو.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِيَّتِي).

بار الها! به تو پناه می‌آورم از شر شنوایی و از شر بینایی و از شر زبانه و از شر قلبم و از شر آرزوهایم.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ).

پروردگارا! از شر کارهای کرده و نکرده‌ام به تو پناه می‌برم.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَأَعُوذُ

بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ).

(پروردگارا! از عذاب قبر و عذاب دوزخ، فتنه‌ی زندگی و مرگ، و فتنه‌ی مسیح دجال به تو پناه می‌برم).

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَعَمَلٍ لَا يُرْفَعُ، وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ،

وَدُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ).

خداوندا! به تو پناه می‌آورم از دانشی که سود نبخشد، و عملی که بالا نرود (مورد قبول واقع نشود)، و دلی که خشوع نیابد و از دعایی که شنیده نشود (به اجابت نرسد).

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدِّينِ، وَغَلْبَةِ العَدُوِّ وَشِمَاتَةِ الأعداءِ).

خداوندا من از غلبه قرض و غلبه دشمن و شادمانی دشمنان به تو پناه

می‌برم.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَمِنْ نَفْسٍ لَا

تَشْبَعُ وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوْلَاءِ الأَرْبَعِ).

خداوندا! به تو پناه می‌آورم از دلی که خشوع نیابد، و از دعایی که شنیده نشود (به اجابت نرسد)، و از نفسی که سیر نشود، و از دانشی که سود نبخشد، و از همه این موارد چهار گانه به تو پناه می‌برم.

– (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ وَالْأَعْمَالِ وَالْأَهْوَاءِ وَالْأَذْوَاءِ).

پروردگارا! از اخلاق و اعمال زشت و هواهای نفسانی و بیماری‌های سخت به تو پناه می‌برم.

– (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السُّوءِ وَمِنْ لَيْلَةِ السُّوءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السُّوءِ، وَمِنْ صَاحِبِ السُّوءِ، وَمِنْ جَارِ السُّوءِ، فِي دَارِ الْمُقَامَةِ).

خدایا! از روز بد و شب بد، و از ساعت بد و از همنشین بد و همسایه بد در شهر (اقامتگاه ثابت) به تو پناه می‌برم.

– (اللَّهُمَّ بَعْلَمِكَ الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَحْيَيْنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْعُصْبِ وَأَسْأَلُكَ الْقُصْدَ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنَى وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْقُذُ وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقُطُ وَأَسْأَلُكَ الرِّضَاءَ بَعْدَ الْقَضَاءِ وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ صَرَاءٍ مُضِرَّةٍ وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ).

(پروردگارا! به علم غیب و قدرتت بر آفرینش، تا زمانی مرا زنده نگهدار که زندگی برایم خوب باشد، و مرا بمیران زمانی که مرگ را به نفعم می‌دانی. خدایا! من خشوع و ترس از تو را در نهان و آشکار می‌طلبم. «گفتن» کلمه‌ی حق را در شادی و غضب از تو می‌خواهم. میان‌روی را در فقر و ثروت از تو می‌خواهم. نعمتی را که نابود نشود، و نور چشمی را که قطع نگردد، و رضا را بعد از قضا، و راحتی زندگی بعد از مرگ، و لذت نگاه چهره‌ات و شوق به لقاءت را درخواست می‌کنم. بدون اینکه گرفتار

مصیبتی سخت، یا فتنه‌ای گمراه کننده شوم. پروردگارا! ما را با زیبایی ایمان، زینت بخش و ما را از زمره‌ی هدایت دهندگان و هدایت یافتگان قرار بده.

– (اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ مُذْهِبَ الْبَأْسِ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، وَلَا شَافِيَ إِلَّا أَنْتَ، وَاشْفِ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا).

ای پروردگار مردم! درد و ناراحتی را از بین ببر، شفا بده که تو شفا بخش هستی، جز تو شفادهنده‌ای نیست، شفایی عطا فرما که همه گناهان را شفا بخشد.

– (اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ وَمِيكَائيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمُحَمَّدٍ ﷺ، نَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ).
خداوندا! ای خدای جبرئیل و می‌کائیل و اسرافیل و محمد ﷺ از آتش دوزخ به تو پناه می‌بریم.

– (اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ وَمِيكَائيلَ وَرَبَّ إِسْرَافِيلَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ حَرِّ النَّارِ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ).

پروردگارا! ای خدای جبرئیل و می‌کائیل و اسرافیل از آتش جهنم و عذاب قبر به تو پناه می‌برم.

– (اللَّهُمَّ كَمَا حَسَنْتَ خَلْقِي فَحَسِّنْ خُلُقِي).

بار الها! همانطور که خلقت مرا نیکو آفریدی، اخلاق مرا نیز نیکو گردان.
– (اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أَنْبْتُ، وَبِكَ حَاصَمْتُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْحَيُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ).

خدایا! من تسلیم تو هستم و به تو ایمان آورده‌ام، بر تو توکل کردم و بسوی تو توبه و رجوع می‌کنم و بواسطه تو دشمنی می‌ورزم

عزت تو پناه می‌برم، بجز تو معبود دیگری نیست، از اینکه مرا گمراه کنی (به تو پناه می‌برم)، تو زنده‌ای هستی که نمی‌میرد و جنیان و انسان‌ها می‌میرند.

– (اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ).

پروردگارا! در دنیا به ما نیکی رسان و در آخرت نیز به ما نیکی عطاء فرما و ما را از عذاب آتش دور نگهدار.

– (اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ أُمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ).

خداوندا! دینم را اصلاح کن که محور همه‌ی کارهایم است و دنیام را برایم اصلاح کن که زندگی و حیاتم در آن است و آخرتم را برایم اصلاح کن که در آن بازگشتم بسوی توست

وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَيَّ مَنْ ظَلَمْنَا، وَانصُرْنَا عَلَيَّ مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا).

پروردگارا! از ترس و خوفت به قدری در دل ما قرار بده که مانع از معصیت و نافرمانی ما شود، و از اطاعت و فرمانبرداریت به اندازه‌ای ما را بهره‌مند ساز که موجب رضایت و خشنودی تو از ما گردد، و از یقین به قدری به ما مرحمت کن که با داشتن آن تمام مصیبت‌های دنیا بر ما آسان گردد. خداوندا! تا زنده‌ایم ما را از چشم و گوش و توانایی مان بهره‌مند ساز، و آن‌ها را وارث ما قرار بده (آن‌ها را پیش از مرگ از ما نگیر)، انتقام ما را از کسانی که به ما ستم کرده‌اند بگیر، و ما را در مقابل دشمنانمان یاری ده، و بلا و مصیبت ما را در دین ما قرار مده، و دنیا را بزرگترین هم و غم و منت‌های دانش ما قرار مده، و کسی را که به ما رحم نمی‌کند بر ما مسلط مگردان.

- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجَبَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ).

(پروردگارا! من از بزدلی و بخل به تو پناه می‌برم، و از اینکه به علت پیری، سست و درمانده شوم، به تو پناه می‌برم، و از آزمایش‌های سخت دنیا و عذاب قبر به تو پناه می‌برم).

- (اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ «السَّبْعِ» وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى وَمُنزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ أَقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ).

(الهی! پروردگار آسمان‌ها و زمین، و پروردگار عرش بزرگ، پروردگار ما و همه‌ی چیز، شکافنده‌ی دانه و هسته، و فرود آورنده‌ی تورات و انجیل و

فرقان، از شرّ هر آنچه که در دست توست به تو پناه می‌برم. خداوندا! اول تویی، قبل از تو چیزی نیست. و آخر تویی، بعد از تو چیزی نیست. تو آشکاری، و هیچ چیز آشکارتر از تو نیست. تو پنهانی، و هیچ چیز پنهان‌تر از تو نیست. الهی! قرض‌های‌مان را ادا کن، و ما را از تنگدستی به غنا و توانگری برسان).

– (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي).

(پروردگارا! مرا ببخش و بر من رحم کن و هدایت‌م فرما و به من سلامتی بده و به من روزی عطا کن).

– (اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِسَمْعِي وَبَصَرِي وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ يَظْلِمُنِي وَخُذْ مِنْهُ بِئَارِي).

خداوندا! مرا از چشم و گوشم بهره‌مند گردان و آن دو را وارث من قرار بده (پیش از مرگ آن‌ها را از من بگیر) و مرا بر کسی که به من ستم کرده پیروز گردان و انتقامم را از او بگیر.

– (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، وَأُبَوِّئُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأُبَوِّئُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ).

(خداوندا! تو پروردگار من هستی، جز تو معبود دیگری نیست، تو مرا آفریدی، و من بنده‌ی تو هستم، و تا توان دارم بر عهد و پیمان‌ت استوار خواهم ماند، و از شرّ آنچه کرده‌ام به تو پناه می‌برم، به نعمت‌هایی که به من عطا کرده‌ای اعتراف می‌کنم و گناهانم را می‌پذیرم، پس مرا بیامرز، زیرا جز تو کسی گناهان را نمی‌آمرزد).

- اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ مِْلَءَ مَا خَلَقَ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَدَدَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُهُ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى مَا أَحْصَى كِتَابُهُ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ مِْلَءَ كُلِّ شَيْءٍ).

ستایش خداوند را به تعداد و ظرفیت تمام مخلوقاتش، و به اندازه هر آنچه که در آسمانها و زمین است، و ستایش خداوند را به تعداد و به خاطر هر آنچه که در کتابش برشمرده است، و ستایش خداوند را به تعداد و ظرفیت همه چیز.

- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

نیست خدایی سزاوار پرستش مگر خداوند بی همتایی که بلند مرتبه و بزرگ است، نیست خدایی سزاوار پرستش مگر خدای بی همتایی که دارای حکمت و کرم است، نیست خدایی سزاوار پرستش مگر خداوند یکتا، پاک و منزّه است خدایی که پروردگار هفت آسمان و عرش بزرگ است، ستایش مخصوص خدایی است که پروردگار جهانیان است.

- (اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، وَالْحُجُتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ).

الهی! جانم را به تو سپردم و رویم را به سوی تو گردانیدم

واجبات و محرّماتی که بسیاری از مردم به آنها توجهی ندارند

الف) واجبات

- ۱- اهتمام و پشتکار جدی نسبت به تربیت فرزندان در خصوص فرمانبرداری از خداوند ﷻ و اشتیاق در هدایت‌شان و دور ساختن اسباب گمراهی از آنان.
- ۲- امر به معروف و نهی از منکر و دعوت به سوی خدا ﷻ.
- ۳- نماز جماعت در مسجد.
- ۴- صلۀ رحم و نیکی کردن به همسایگان.
- ۵- انجام تکالیف با اشتیاق و پشتکار.
- ۶- اهتمام جدی و احساس همدردی کردن نسبت به اوضاع واقعی امت اسلامی و مسلمانان و خواری و کشتار و مصیبت‌هایی که بر سر آنان آمده و خلوص نیت در کمک کردن به آنان و اخلاص و بی‌آلایشی در بازگرداندن‌شان به سوی خدا ﷻ و دعوت به آنچه که با آن عزت و سعادت امت اسلام باز خواهد گشت و در نتیجه می‌توانیم به فرزندان اسلام در مقابل دشمنان یاری برسانیم.

ب) محرّمات

- ۱- غیبت و سخن چینی.
- ۲- نگاه کردن مردان به زنان از طریق شبکه‌های ماهواره‌ای و ویدیویی و مجلات.
- ۳- پوشیدن لباس‌های تنگ مانند شلوار کوتاه و نازک توسط زنان میان هم‌نوعان‌شان و در مقابل مردان.

- ۴- آرایش کردن زیاد زنان و پرهیزشان از حقیقت حجاب اسلامی؛ از جمله:
- پوشیدن عباهای زری بافت و تزیین شده.
  - معطر کردن زن هنگام خروج از خانه و رفتن در اماکنی که مردان در آنجا رفت و آمد دارند.
- ۵- گوش دادن به موسیقی.
- ۶- خریدن وسایلی که اسباب انجام اعمال حرام در منازل و غیر آن هستند.
- ۷- خرید و فروش چیزهایی که شرعاً حرام است؛ خواه به جسم و عقل انسان ضرر برساند، خواه به جامعه.
- ۸- اهمیت ندادن به ترک معاملات و اعمالی که منجر به ربا یا حرام به صورت عمومی می‌شوند.
- ۹- همنشینی با افراد فاسق و انس و الفت گرفتن با آنان و عدم اعتراض بر آنان.
- ۱۰- ریشخند زدن به کسانی که پایبند به سنت هستند.
- ۱۱- علاقه و تمایل به کافران و شبیه شدن به آنان در لباس و سایر موارد.
- ۱۲- مسافرت زنان بدون محرم و تنها با راننده بیگانه و دست دادن مرد با زن بیگانه.

منابع و مأخذ

قرآن کریم.

- ۱- «اللؤلؤ والمرجان فیما اتفق علیه الشیخان» از محمد فؤاد عبدالباقی.
- ۲- «صحیح بخاری» (کتاب الدعوات).
- ۳- «صحیح امام مسلم» (کتاب الأدعیه).
- ۴- «صحیح الجامع الصغیر و زیادته» از آلبنی.
- ۵- «الدعاء من القرآن» گردآوری توسط ابراهیم محمد وزنه.
- ۶- «الدعاء من الكتاب والسنة» از سعید بن وهف القحطانی.